

# גורמים במנהיגות



מייג'ור ס. א. באך

גוף אנשים בעלי רצון, שיצפו מכם ללא יותר מאשר תכונות שיעוררו בהם יראת כבוד, נאמנות וצייתנות. הם יהיו מוכנים ולהוטים ללכת אחריכם, כל עוד תוכלו לשכנע אותם שאתם ניהגים בתכונות אלו. אם בזמן מן הזמנים הם יווכחו לדעת כי אינכם ניהגים בתכונות שייחסו לכם, יהיה זה סופכם כמפקד דים. כל תועלת שיכולים הייתם להביא ביחידה זו, תגיע או לסיימה.

מנקודת המבט של החברה, מחולק העולם למנהיגים ולא להלה ההולכים אחריהם. במקצועות החופשיים ישנם מנהיגים, גם לעולם הכספים מנהיגיו. ישנם מנהיגים דתיים, מנהיגים פוליטיים ומנהיגים חברתיים. קשה יהיה בכל סוגי המנהיגות הללו, להפריד בין הגורם של מנהיגות צרופה, לבין הגורם האגואיסטי של רווחיות או יתרון אחר לפרט, כי בלעדי אלו, תאבד מנהיגות מסוג זה את כל ערכה.

רק בשירות הצבאי מקריבים אנשים את חייהם מרצונם החופשי למען אמונה; רק שם מוכנים אנשים לסבול למען קיומה של זכות כלשהי או לשם מניעת עוול. רק שם נוכל לקוות לממש מנהיגות במובנה החופשי-מפניות-אישיות, מנהיגות מהסוג הנעלה ביותר.

בימים הקרובים תקבלו כתיבי-מינוי כקצינים. כתיבי-מינוי אלה לא יהפכו אתכם למנהיגים; הם רק יעשוכם קצינים. תועמדו במצב בו תוכלו ליהפך למנהיגים, אם רק יש בכם את התכונות המתאימות. אך, עליכם להצליח — לא כל-כך בעיני הממונים עליכם, כמו בעיני פקודיכם.

אנשים ילכו בקרב גם אחרי קצינים שאינם מנהיגים, אך הכוח שיניע אותם לא יהיה התלהבות, אלא משמעת. הם ילכו רוע-דים, מלאי ספקות, ופחד נורא שימלא את ליבם, יעורר את השאלה האילמת: „מה הוא יעשה עכשיו?“ אנשים כאלה מצייתים לפקודה ותו לא. הם אינם יודעים דבר על מסירות למפקדים, על התלהבות נעלה הבזה לסיכון אישי, על הקרבת עצמם, כדי להבטיח את בטחונם-הם. רגליהם נושאות אותם קדימה מכיוון שכך מורים להם מוחם והאימון שקיבלו. רוחם אינה עמהם.

חיילים קרים, פסיביים ובלתי-מגיבים אינם משיגים תוצאות גדולות. הם אינם מרחיקים לכת, ועוצרים ברגע שרק מתאפשר הדבר. מנהיגות דורשת, ואף מקבלת, נאמנות וצייתנות מרצון, ללא היסוס וללא פקפוק, של אנשים אחרים. מנהיגות דורשת מסירות שתגרום למונהגים, בבוא העת, ללכת אחר מלכם הבלתי-מוכתר באש ובמים, לגיהנום וחזרה, אם יהיה צורך בכך.

תשאלו את עצמכם: „אם כך, ממה מורכבת מנהיגות? מה עלי לעשות כדי ליהפך למנהיג? מהן התכונות של מנהיג וכיצד אפתח אותן?“ התשובה: מנהיגות היא הרכב של מספר תכונות. בין החשובות שבהן: ביטחון-עצמי, עליונות-מוסרית, הקרבה-עצמית, אבהות, יושר, יוזמה, החלטיות, הדרת-כבוד וגבורה. עתה, הבה ונשוחח על-כך בפרוטרוט.

ביטחון עצמי הוא, מעל לכל, תוצאה של ידע מדויק, של יכולת להעביר ידע זה אל אחרים ושל תחושת העליונות על אחרים, שממילא נובעת מכך. כל אלה מעניקים לקצין איוון. וזאת עליך לדעת: תוכל לרמות את אנשיך לפעמים, אך לא תמיד. לאנשים לא יהיה אמון בקצין, אלא אם הוא בקיא בעבודתו, ועליו להיות בקיא בה מן היסודות ומעלה.

בשנת 1917 הוזמן קפטן באך, מחיל הפרשים של ארצות-הברית, להרצות בפורט שרידן בפני בוגרי קורס קצינים. הרצאה זו זכתה להדים רבים ואף הוגדרה כמסמך של הקונגרס האמריקני (מס' 289). ההרצאה, שחולקה בשעתה, לבוגרי בתי-ספר לקצינים, מות-אמת אמנם ברוחה ובביטוייה לתקופה שונה מתקור-פתנו, אולם למרות השינוי באמצעים, נותרו בה עדיין הערכים האנושיים, שזמנם כימי המלחמה עצמה. לכן, מצאנו לנכון להגישה לקוראים.

ה מ ע ר כ ת

תוך זמן קצר תהיה לכל אחד מכם שליטה על חייהם של מספר מסוים של אנשים אחרים. ברשותכם יהיו אורחים נאמנים אך בלתי מאומנים, שיפנו אליכם להדרכה והכוונה. מילתכם תהיה עבורם חוק. הערתכם המקרית ביותר תיוכר. גינוניכם יהיו מטרה לחיקויים. בגדיכם, התנהגותכם, אוצר המילים שלכם ואופן הפיקוד שלכם יועתקו. כאשר תצטרפו ליחידותיכם תמצאו

על הקצין להיות בקיא בניירת, יותר מהפקיד היחידתי והמש"ק גם יחד. עליו לדעת יותר אודות אספקה ומזון ממש"ק האספקה ויותר על מחלות סוסים מרופא-הבהמות הגדודי. עליו גם להיות קלע טוב לא פחות מכל חייל אחר ביחידתו. אם הקצין אינו יודע ומראה בגלוי את העובדה שאינו יודע, רק טבעי הוא שהחייל יאמר לעצמו: „לעזאזל איתו. הוא לא יודע חצי ממני על נושא זה.“ ויתעלם מההוראות שניתנו.

אין כל תחליף לידע מדויק. עליך לדעת כל כך הרבה, עד שאנשיך יחפשו אותך, כדי לשאול שאלות ועמיתיהם הקצינים יאמרו זה לזה: „שאל את סמית, הוא בוודאי יודע.“ על הקצין לדעת ביסודיות לא רק את החובות הקשורות בדרגתו, אלא גם את אלה של שתי דרגות מעליו. יש בכך רווח כפול: הוא מכין עצמו לחובות העלולות ליפול בחלקו בכל עת במהלכו של קרב והוא משיג שדה ראיה נרחב יותר, המאפשר לו להבין את ההכרח הטמון במתן פקודה זו או אחרת ולבצע אותה ביתר הבנה.

על הקצין לא רק לדעת. הוא גם חייב להיות מסוגל לבטא את ידיעותיו בשפה מעניינת, נמרצת ולפי כללי הדקדוק. עליו ללמוד לעמוד ולדבר ללא בוש. נאמר לי שבקורסי קצינים בבריטניה, על הצוערים להעביר שיחות בנות עשר דקות על כל נושא שיבחרו. זהו תרגיל מצוי, מפני שכדי לדבר בבהירות, על האדם גם לחשוב בבהירות. חשיבה בהירה ולוגית מתבטאת בפקודות מדויקות והחלטיות.

בעוד שביטחון-עצמי הוא תוצאה של ידיעתך יותר מאנשיך, עליונות-מוסרית מבוססת על אמונתך כי אתה בן-אדם טוב יותר. כדי להשיג זאת ולהחזיק בכך, עליך להיות בעל שליטה-עצמית, חיוניות פיזית, כוח סבל וכוח מוסרי.

עליך לשלוט בעצמך עד כדי כך, שאף אם תקפא מפחד בעת קרב, לעולם לא ייראה הדבר כלפי חוץ. כי אם תסגיר את חרדתך על-ידי תנועה חפוזה, או יד רועדת, או שינוי בהבעה, או פקודה שתושג באופן נמהר, תהיה לכך השפעה חמורה ביותר על פקודיך.

במחנה יתעוררו מקרים רבים שיגרמו לך לאבד את מוגך הנוח ואת השליטה ברוחך. אין לך מה לחפש בפקוד על אנשים, אם אתה מאבד את השליטה ברוחך. זהו כלל, שבזמן כעס אומרים ועושים דברים אשר מצטערים עליהם לאחר-מכן. לעולם אל יתנצל קצין בפני פקודיו. אך על הקצין להימנע ממעשים אשר בחוש הצדק שלו הוא חש, כי עליו להתנצל עליהם.

אלמנט נוסף בהשגת עליונות מוסרית מונח בהיות הקצין בעל חיוניות-פיזית במידה מספקת ובעל כוח-סבל לעמוד בקשיים בהם נתונים הוא ואנשיו. עליו להיות מצוייד ברוח עשויה ללא-חת המאפשרת לו לא רק לקבל אותם ברוח טובה, אלא גם להקל בערכם. הקל בבעיותיך ובקשיי נסיונותיך, ובכך תסייע בחיוניות רבה לבנות ביחידתך רוח, אשר חשיבותה היא רבה לאין ערוך בעת משבר.

כוח-מוסרי הוא האלמנט השלישי בהשגת עליונות מוסרית. על-מנת להראות כוח-מוראלי, עליך להיות חיי יושר. עליך להיות בעל כוח-שכלי מספיק, כדי להבין מה נכון, ובעל כוח רצון חזק דיו בכדי לעשות את הנכון.

עליך לשמש דוגמה לאנשיך. קצין יכול להיות מפעיל כוחות טובים או מפעיל כוחות רעים. אל תטיף מוסר לאנשיך; אין דבר גרוע וחסר-ערך מזה. עליך להיות באותו אופן שבו היית רוצה לראותם חיים, ותתפלא לראות את מספרם של אותם שיחקו את מעשיך.

למפקד קולני המנבל את פיו ומולול בהופעתו החיצונית תהיה מחלקה דומה. זכרו את דברי אלה: מחלקתכם תהיה בבואה של עצמכם. אם יש לך מחלקה מזופתת, סימן שאתה מפקד מזופת.

הקרבה עצמית היא חיונית למנהיגות. אתה תתן ותתן במשך כל הזמן. תתן מעצמך — מבחינה פיזית. השעות הארוכות ביותר, העבודה הקשה ביותר והאחריות הכבדה ביותר הן מנת-חלקו של המפקד. אתה תקום ראשון בבוקר ותלך לישון אחרון בלילה. מפקד עובד כאשר אחרים ישנים.

תן מעצמך מבחינה רוחנית, באהדה ובהערכה לבעיותיהם של הנתונים תחת פיקודך. אמו של זה נפטרה וזה איבד כל הסכונות בהתמוטטות בנק. הם אולי זקוקים לעזרה, אך יותר מכל הם דורשים השתתפותך בצערם. אל תשגה בכך, שתשלח אנשים אלה מעל פניך בטענה, שדי לך בבעיותיך שלך, כי בכל פעם שתעשה כך, תוציא אבן נוספת מיסודות ביתך. פקודיך הם הם היסודות, ולביתך-מנהיגותך צפויה התמוטטות ללא תמיכתם. לבסוף, תרום גם ממשאביך הכספיים המצומצמים. לעיתים תכופות תוציא מכסף כדי לשמר את בריאותם ומצבם הכללי הטוב של אנשיך, או כדי לעזור להם בעת צרה. בדרך כלל תקבל את כספך חזרה, אך לעיתים תאלץ לרשום זאת ב„חובה וזכות“.

כאשר אני אומר שהאבהות היא אחת התכונות הנדרשות למנהיג, איני מתיחס לאותה צורה של אבהות, השוללת מאנשים ביטחון-עצמי והערכה-עצמית. כוונתי לאבהות המופת-גנת בדאגה עמוקה לנוחיותם ורווחתם של הנתונים לפקודתך. חיילים דומים — במידה רבה — לילדים. עליך לדאוג להם למחסה, לאוכל ולביגוד, במיטב יכולתך. עליך לדאוג לנוחיותם, לפני שתדאג לנוחיותך. עליהם לקבל אוכל לפני שתאכל אתה, ועליך לדאוג לכך, שלכל אחד מהם יהיה מקום שינה נוח ככל האפשר, בטרם תחפש לעצמך מקום שינה. עליך לדאוג לבריאותם. עליך לשמר את כוחם, בכך שלא תדרוש מהם מאמץ מיותר או עבודה חסרת-תועלת.

אם תנהג כך, אתה מפיח רוח חיים בגוף, אשר ללא כל אלה היה לא יותר מאשר מכונת מלחמה. אתה יוצר נשמה ביחידה שלך, והיא אשר תגרום לאנשיך להגיב כלפיך כאיש אחד. זהו שאר-רוח. כאשר יחדיתך רכשה שאר-רוח זה, תתעורר בוקר אחד ותגלה שהעניינים השתנו לבלי הכר. במקום שתדאג להם אתה בקביעות, קיבלו הם על עצמם את הדאגה לך, אף בלי רמז ממך. תמצא לפתע, שהם מקימים למענך את האוהל; תמצא שכלי-המיטה הנקיים ביותר שלך יובאו לאוהלך; תמצא שממקור מסתורי כלשהו, יתווספו שתי ביצים לארוחת-הערב שלך, גם כשלאחרים אין אפילו ביצה אחת; תגלה שאדם נוסף עוזר לטפל בסוסך; שצופים את כל בקשו-תיך; שכל חייל מוכן תמיד. או-או נחלת הצלחה.

יושר הוא אלמנט נוסף, שבלעדיו אין לבנות או לקיים

מנהיגות. לפני הכל, אתה חייב לנהוג ביושר, בכך שתתייחס אל כל אדם במידה של צדק. איני אומר להתייחס לכל אחד באופן שווה, דבר זה אינו אפשרי. אנשיך אינם דומים זה לזה כטיפות מים, ואין כל משוואה אישית לבני אדם. לא תוכל להתייחס אל כולם באופן שווה. עונש, שהאחד מבטל אותו במשיכת כתף, עלול לגרום סבל רוחני רב לאחר. מפקד מחלקה המטיל עונש סטנדרטי עבור עבירה נתונה, הינו עצל מדי או טיפש, מכדי ללמוד את אישיותם של אנשיו. במקרה כזה, הצדק הוא בודאי עיוור.

למד את אנשיך, כשם שרופא־מנתח לומד מקרה מסוכם. כשאתה בטוח באבחנתך, רק אז השתמש בתרופה. וזכור! עתה משתמש בתרופה על־מנת לרפא, ולא כדי לראות את קרבנך מתפתל. יתכן שיהיה צורך לחתוך לעומק, אך כשאתה בטוח באבחנתך, אל תיטה ממטרתך על־ידי אהדה מוטעית כלפי החולה.

ישר במתן נקודות־זכות, צועד בד בבד עם יושר במתן עונשים. כל אחד שונא אדם־חזיר. כשאחד מאנשיך ביצע עבודה, הראויה לציון מיוחד, דאג לכך שיקבל את הפרס המתאים. הפוך עולמות כדי להשיג זאת עבורו, ואל תנסה „לגנוב” ממנו את התהילה ולזקפה לזכותך. יתכן שתעשה כך ואולי גם תצליח, אך תאבד את יחס הכבוד והנאמנות של אנשיך. במקדם או במאוחר, יגיע הדבר לאוזני עמיתך הקצינים, ואלה ינדודך כמוכה צרעת. במלחמה יש די תהילה עבור הכל. תן לנתון לפקודתך את המגיע לו. אדם, הלוֹקח תמיד ואינו מעניק, אינו מנהיג. הוא טפיל.

קיים יושר מסוים אחר — זה המונע מקצין להשתמש לרעה ביתרונות שמעניקה לו דרגתו. כאשר אתה תובע כבוד מחיילים, התייחס אליהם אתה באותה מידה של כבוד. בנה את גבריותם ואת הערכתם העצמית. אל תנסה להרוס. קצין שחצן ומעליב ביחסו לחיילים — הוא פחדן. הוא קושר אדם לעץ בחבלי המשמעת, ולאחר מכן סוטר לו על פניו, בידיעה שהלה לא יוכל לסטור לו בחזרה.

התחשבות, אדיבות וכבוד של קצינים כלפי חיילים, אינם מנוגדים למשמעת. הם מהווים חלק ממנה. בלי יוזמה וכושר החלטה, לא ניתן לצפות מאדם להנהיג.

לעיתים תמצא אנשים הנותנים בשעת חירום פקודה מיידית ושקולה, תוך שמירה על שלוות נפש גמורה, ולאחר ניתוח

מתברר כי היתה זו כמעט הדרך היחידה לפעול נכון. לעומת זאת, אחרים גשברים בשעת חירום; מוחם מסרב לתפקד, או במקרים אחרים, הם נותנים פקודה נמהרת מדי, מבטלים אותה, נותנים פקודה אחרת, ומבטלים גם אותה. בקיצור, הם מראים בבירור כי הם נותנים במצב של חרדה. בנוגע לאיש מן הסוג הראשון, תאמר: „אדם זה הוא גאון. לא היה לו זמן לחשוב בהיגיון על העניין; הוא פעל באופן אינסטינקטיבי.” שכח מכל אלה. „גאוניות היא רק היכולת לשאת במאמץ אינ־סופי.” המפקד המוכן; הוא המפקד שהתכוון. הוא למד מראש כל מצב העלול להתעורר ותיכנן תכניות נסיוניות לכיסוי כל מצב כזה. ואכן, כשהוא ניצב בפני מצב חירום, הוא מוכן לו. הוא חייב להיות בעל עירבות רוחנית, כדי להעריך את הבעיה הניצבת בפניו, ובעל כושר החלטה נמרץ, כדי לקבוע מהם השינויים שייאלץ לערוך בתכניתו המקורית. אך בכך לא די. עליו להיות גם נחוש החלטה לפקד על הביצוע ולדבוק בפקודתו זו.

כל פקודה הגיונית הניתנת במצב־חירום, טובה מאי־מתן פקודה כלל. המצב קיים — התייצב בפניו. טוב לפעול — אף אם פעולתך אינה נכונה — מאשר להסס, לחפש את הדבר הנכון לעשותו ולבסוף לא לעשות דבר. ומשהחלטת על קו פעולה — דבוק בו. אל תפסח על סעיפים. חיילים אינם בוטחים במפקד, שאינו בטוח בעצמו.

לפעמים, תיתקל במצב שלא ניתן היה לצפותו מראש. אך אם תירגלת פתרון מצב־חירום שהיו בתחום צפייתך, הרי שהאימון הרוחני שרכשת, יסייע לך לפעול גם הפעם באופן מידי ובשלוחה. לעיתים קרובות, תיאלץ לפעול בלי פקודות מהממונים עליך. הזמן שברשותך לא נותן לך להמתין. כאן שוב עולה החשיבות של לימוד עבודת הממונים עליך. אם יש לך תפישה מקיפה של המצב כולו, ובידך לגבש דעה באשר לתכניות של הממונים עליך, יסייע לך הדבר — בנוסף לאימון מצב־חירום הקודם — להחליט שהאחריות בידך ולהוציא פקודות מתאימות ללא דיחוי.

האלמנט של כבוד־אישי חשוב במנהיגות צבאית. היה חבר של אנשיך, אל תהיה ידידם בנפש. אנשיך חייבים להתייחס אליך בהדרת כבוד — ולא בפחד. אם חייליך מרשים לעצמם חופש־יתר ביחסים, אשמתך היא ולא אשמתם. מעשיך עודדו אותם לעשות כן. ומעל לכל, אל תפחית מערך עצמך על־ידי שתתחנף

להוביל את אנשיך — זוהי גבורה. הביטויים הפיזיים של הפחד יעלמו עם הזמן. יתכן שתתנסה בהם רק פעם אחת. הם כ„קדחת“ של הצייד הטירון היוצא לירות בחיה הראשונה. אל לך להיכנע להם.

לפני מספר שנים, בקורס חבלה, טיפלה הכיתה, שהייתי חלק ממנה, בחומר נפץ. המדריך אמר: „היו זהירים בעת השימוש בחומרי נפץ. כאן לכל אחד יכולה להיות רק טעות אחת.“ וכך אזהיר אני אתכם. אם תיכנעו לפחד, שיתקוף אתכם ללא ספק בפעולתכם הראשונה, אם תרימו דגל לבן, אם תתנו לאנשיכם להתקדם שעה שאתם מחפשים לעצמכם מחסה, לעולם לא תהיה לכם הזדמנות נוספת להנהיג אנשים אלו.

השתמש בכושר שיפוטך כשאתה קורא לאנשים לגלות אומץ או גבורה פיזית. אל תדרוש מאיש ללכת למקום, אליו לא היית הולך אתה. אם הגיוןך אומר לך שהמקום הוא מסוכן מדי מכדי שתגש אליו, אז הוא מסוכן גם עבורו. זכור כי חייו יקרים לו כשם שחייו יקרים לך.

לפעמים, יימצא אחד מאנשיך חשוף לסכנה, שלא תוכל להיות שותף לה. חייבים להעביר ידיעה על-פני שטח הנתון תחת אש. אתה מומין מתנדבים. אם חייליך מכירים אותך ויודעים שאתה „צודק“, לא תחסר במתנדבים, כיוון שיודעים הם שלבך נתון במעשיך, שאתה מעניק למדינתך את הטוב שבך, שברצון היית מעביר את הידיעה בעצמך, לו רק יכולת. הדוגמה שהר- אית בעבר והתלהבותך יעוררו אותם.

ולבסוף, אם אתה שואף למנהיגות, הייתי דוחק בך ללמוד אנשים. היכנס אל מתחת לעורם וגלה מה מתרחש שם. אנשים רבים שונים מכפי שהם נראים על פני השטח. הגדר לעצמך את פעולות מוחם. חלק ניכר מהצלחותיו של הגנרל רוברט לי כמנהיג היה הודות לכושרו כפסיכולוג. הוא הכיר את רוב יריביו מימי האקדמיה ב„ווסט-פוינט“, הכיר את פעולות מוחותיהם וסבר שיפעלו בדרך מסוימת בנסיבות מסוימות. כמעט בכל מקרה הצליח לצפות את תנועותיהם ולעצור בעדם.

במלחמה זו אינך מכיר את יריביך באותו אופן. אך תוכל להכיר את אנשיך שלך. תוכל ללמוד כל אחד, על-מנת להגדיר במה טמון כוחו ובמה חולשתו; על מי מהם ניתן לסמוך עד לגשימה אחרונה ועל מי מהם — לא.

הכר את אנשיך, הכר את עבודתך והכר את עצמך.

בכדי למצוא חן. הם יבזו לך בשל כך. אם אתה ראוי לנאמנו- תם, כבודם ומסירותם, הם יעניקו לך זאת מבלי שתבקש. אם אינך ראוי להם, לא יועיל דבר שתעשה.

הייתי גם מזכיר את הגבורה. אתה זקוק לגבורה-רוחנית כמו לגבורה-פיזית. אותו סוג של גבורה-רוחנית, שמאפשר לך לדבוק בדרך פעולה מסוימת מבלי להסס, כי שיפוטך הורה לך שזו הדרך הטובה להשגת התוצאות הדרושות. בכל פעם שתשנה את פקודותיך בלי סיבה נראית לעין, אתה מחליש את סמכותך ואת אמונם של האנשים בך. רכוש גבורה-רוחנית שתאפשר לך לדבוק בפקודתך. גבורה זו גם דורשת שתקבל על עצמך אחריות מלאה למעשיך. אם פקודיך ביצעו את פקודתך בנאמנות והתנועה שכיוונת היתה כישלון — הכישלון הוא שלך ולא שלהם. לו הצליח העניין, היה הכבוד נופל בחלקך. קח על עצמך את האשמה אם התוצאה היא בגדר אסון. אל תהפוך את אחד מאנשיך שעיר לעזאזל. זהו מעשה שבפחדנות. מעל לכל, תודקק לגבורה-רוחנית כדי לקבוע את גורל פקודיך. לעיתים קרובות תיאלץ להמליץ על העלאה או הורדה בדרגה של קצינים ומש"קים בפיקודך הישיר.

שמור היטב על יושרך האישי וזכור את חובתך לארצך. אל תתן לעצמך לסטות מחוש-צדק חמור, על-ידי רגשות של ידידות אישית. גם אם אחיך הוא קצין ואתה מוצא כי הוא אינו מתאים לכך, סלק אותו. כי אם לא תעשה זאת, עלול חוסר גבורתך המוסרית לעלות בחיי אדם יקרים. מצד שני, אם עליך להמליץ על אדם, שאינך מחבב מבחינה אישית טהורה, אל תהסס מלעשות עמו צדק מלא. זכור שמטרתך היא טובת הכלל ולא סיפוק טינה אישית.

ברור לי כי אתה ניחן בגבורה, וודאי שאין צורך להסביר עד כמה זה חיוני. גבורה היא יותר מאומץ. אומץ הוא חוסר יראה, חוסר פחד. השוטה הפשוט ביותר עלול להיות אמיץ, כי אין ביכולתו להעריך סכנה. הוא פשוט אינו יודע מספיק כדי לפחד. גבורה אמיתית היא אותה עוצמה מוסרית ורוח חזקה, המאפשרת לנו להמשיך במשימה, למרות ידיעתנו את מלוא הסכנה הטמונה בעניין.

אומץ הוא פיזי. גבורה היא רוחנית ומוסרית. יתכן שקר לך בכל גופך — ידיך ורגליך רועדות וברכיי מוכנות להתקפל — זהו פחד. אם, למרות כל אלה אתה מתקדם, ואם אתה ממשיך